

DINIJA BIRNE, 14.G.

BASĀS KĀJAS

Izkaisītie sapņi guļ pelēkos ceļa putekļos
Meitene ar basām kājām sāji smaida
Tā zina - vairs nebūs tā kā agrāk
Pārāk ilgi duncis sirdī turēts

No caurspīdīgām stikla asarām
Savērsies jauna pasaule.
Ne gluži skaista, bet klusa kā sapnis
Viegla kā putna liegais lidojums
Savādāka - pasaule, kas pieder viņai vien

Meitene stāv un skatās uz savām kājām -
Pelēkie ceļa putekļi noslēpuši viņas sapņus
Stikla asaras aizmiglojušas skatu.
Diemžēl...

KARĪNA SILAUNIECE, 7. KL.

**

Viss klusē,
viss vēlas būt ieraudzīts.
Viss ietīts tīmekļos,
visam piemīt pārdabiskas spējas...
Kad zvaigzne krīt,
tu to nedzirdi -
to jūtām piepildīto mirkli...
Tu nedzirdi, kā aiziet kāds tur –
tur tālumā...
Viss vēlas būt pamanīts
šajā pasaulē.
Tas ir,
tu ievēro to,
bet tad aizmirsti... tā tas rit
dienu pēc dienas...

VIKTORIJA ŠTERNA, 7. KL.

**

Viss, viss,
kas ir skumjš,
bet skaists,
tas klusē.

Dzilji sirdī
vienmēr viss
vēlas būt ieraudzīts.

Viss, viss,
kas nekad nav bijis liels,
grūti dzīvo ar domu,
ka nekad nebūs pamanāms.

Tas, tas
vienmēr būs kluss un neieraugāms.

AMANDA CĪRULE, 7. KL.

**

Klusums valda pār pasauli...
Kaut kas pārņem manu sirdi.
Kas tas ir?
Tas neatstājas no manis.
Tas ir tik auksts
kā ledus gabaliņš,
Tas kā kristāliņš laistās.
Tas vēlas būt ieraudzīts.
Tas ir tik kluss...
Tik kluss, tik skaists un tik auksts...